

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 28 april 2023 vanaf 9u30

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Zaal 201

1. Samengevoegde vragen om uitleg (R.v.O., art. 59, 6, b)

- Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de introductie van een ramadanvriendelijk label in de Brusselse cultuurhuizen
- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende het ramadanvriendelijk label bij de Brusselse cultuurhuizen

2. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de projectoproep BeTalky/Culture van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de ondersteuning van de Nederlandstalige jeugdbewegingen uit Brussel bij het uitlenen van kampeermateriaal bij de Vlaamse Gemeenschap
- Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de nieuwe voorstellen van Vlaams minister Ben Weyts om het lerarentekort aan te pakken
- Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de concretisering van het Armoedeplan 2022-2025 van de VGC

Datum van indiening: 6 april 2023

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De introductie van een ramadanvriendelijk label in de Brusselse cultuurhuizen

Speciaal voor de Ramadan hebben een twintigtal Brusselse cultuurhuizen een ‘ramadanvriendelijk’ label geïntroduceerd, waar op voorhand wordt gewaarschuwd voor geweld of naakt in een voorstelling. De introductie van dat label houdt een risico op religieuze inmenging in, hetgeen in de pers door de Vlaamse minister-president gekwalificeerd werd als “zeer problematisch”.

Niet alleen is het de zoveelste poging om de moslimgemeenschap te knuffelen met allerlei voordelen op maat uitgewerkt voor hun religieuze beperkingen. Daarnaast is het vooral een flagrante discriminatie van de burger op basis van zijn geloof. Wie een ramadanvriendelijk label invoert, institutionaliseert de Ramadan door zich als overheid te gaan bemoeien met private aangelegenheden. Bovendien houdt het labelen een averechts effect in: de moslim (in dit geval) nog meer gaan differentiëren en afscheiden van de volksgemeenschap. Dat is nochtans hetgeen waarover “de moslimgemeenschap” herhaaldelijk klaagt en wat naar eigen zeggen voor discriminatie zorgt?

Daarnaast is er geen expliciete vraag geformuleerd vanuit de moslimgemeenschap. Waarom zou de overheid -bij monde van haar cultuurhuizen- in de plaats van de moslimgemeenschap zulke beslissingen moeten nemen? Tot slot, bestaan er tal van labels die waarschuwingen inhouden op basis van generieke eigenschappen, en die zo dezelfde boodschap vertolken als een ‘ramadanvriendelijk label’. Door als overheid een ‘ramadanvriendelijk’ label toe te staan begeeft u zich op een gevaarlijk pad: de organisatie of invulling van een religie, hetgeen duidelijk in de Grondwet (art. 19; actief pluralisme) toegeëigend wordt aan de vertegenwoordigers van de religies.

Vandaar mijn volgende vragen:

- Zijn er cultuurhuizen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie of gesubsidieerd door de VGC die een ramadanvriendelijk label geïntroduceerd hebben?
- Welke positie neemt het College in ten aanzien van de invoering van een ramadanvriendelijk label?

Datum van indiening: 19 april 2023

Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: Het ramadanvriendelijk label bij de Brusselse cultuurhuizen

Geacht collegelid,

In het kader van de ramadan hebben een 20-tal Brusselse cultuurhuizen, waaronder 8 organisaties die vanuit de Vlaamse gemeenschap structureel ondersteund worden (Kaaitheter, KVS, Beursschouwburg, BRONKS, Kunstenfestivaldesarts, Theaterfestival, MetX en LEVL), een ramadanvriendelijk label geïntroduceerd.

Dat label houdt onder meer in dat toeschouwers het vasten mogen verbreken tijdens de voorstelling of dat voorstellingen niet samenvallen met de iftar. Maar het houdt ook in dat op voorhand wordt gewaarschuwd voor geweld, naakt of muziek in een voorstelling. Vooral bij die waarschuwing heb ik mijn bedenkingen. Een dergelijke religieuze inmenging in de cultureel-artistische praktijk lijkt me zeer problematisch, het kan immers leiden tot een vorm van zelfcensuur bij cultuurmakers.

Ik vrees dat de maatregel, ondanks de goede intenties, net voor méér vooroordelen en wederzijds wantrouwen zou kunnen zorgen. En ‘inclusief’ is het al helemaal niet. Het getuigt integendeel van een zeer achterhaalde categoriale benadering die mensen in hokjes opdeelt, terwijl de Vlaamse gemeenschap segregatie tegen wil gaan.

Daarom uitte de Vlaamse minister-president zijn bezorgdheden aan de 8 deelnemende cultuurhuizen via een brief.

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Wat vindt het College van het ramadanvriendelijk label bij de Brusselse cultuurhuizen die door de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden ondersteund, in bijzonder de waarschuwing omtrent geweld, naaktheid of muziek tijdens de voorstelling?
- Onderschrijft het College de kritiek van de Vlaamse minister-president op het ramadanvriendelijke label en dat dit haaks staat op de ambitie van de Vlaamse Gemeenschap om segregatie tegen te gaan?
- Heeft het College reeds aangedrongen bij de Brusselse cultuurhuizen die het subsidieert om af te stappen van het ramadanvriendelijk label?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

Datum van indiening: 18 april 2023

Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: Projectoproep BeTalky/Culture van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Geacht collegelid,

Op initiatief van minister Sven Gatz, bevoegd voor de promotie van meertaligheid, keurde de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de projectoproep BeTalky.brussels 2023-2024 ter bevordering van de meertaligheid in de Brusselse culturele sector goed.

Binnen deze projectoproep vallen alle mogelijke artistieke en culturele vormen en uitingen (theater, concert, expo, ...) die gericht zijn op het bevorderen en versterken van de meertaligheid in de cultuur. Dit kan bijvoorbeeld door het organiseren van evenementen, het verbeteren van de toegang tot culturele activiteiten voor anderstaligen.

Er is een budget van 200.000 euro voorzien. Projecten kunnen tot 30.000 euro krijgen. Een van de ontvankelijkheidscriteria voor de projectoproep is dat in het projectvoorstel minstens twee talen aan bod komen waarvan tenminste één het Nederlands, Frans of het Engels.

Eerst en vooral wil ik benadrukken dat het beheersen van meerdere talen zeker een grote troef is, zeker in een meertalige context als Brussel. Laat daar geen twijfel over bestaan. Maar voor de N-VA begint meertaligheid bij respect voor de wettelijke tweetaligheid. Brussel is immers ook de hoofdstad van Vlaanderen en de tweetalige hoofdstad van ons land.

De Brusselse overheden moeten in de eerste plaats hun verantwoordelijkheid nemen en ervoor zorgen dat de eigen instellingen echt tweetalig zijn: die van het gewest, die van de GGC, maar ook de zorginstellingen, ziekenhuizen en woonzorgcentra, maar natuurlijk ook de gemeenten en OCMW's.

De verbindende kracht van het Nederlands loopt als een rode draad door het cultuurbeleid van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Regering zal steeds het belang van het Nederlands in Brussel blijven benadrukken en in haar beleid streven naar het versterken van de kennis van het Nederlands in Brussel. Hoe groter de diversiteit en het aantal verschillende thuistalen, hoe groter de nood aan één verbindende taal, namelijk het Nederlands.

Ook de VGC ziet het Nederlands als een van de gemeenschappelijke talen in Brussel.

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Werd er contact opgenomen met het collegelid en de Gemeenschapsministers bevoegd voor Cultuur i.v.m. de projectoproep BeTalky/Culture? Hoe ziet het collegelid concreet die projectoproep? In welke mate past dit binnen het cultuurbeleid van de VGC?
- Het taalgebruik van Engels of Arabisch in de cultuursector verbindend, voor zover dit legaal is, is zoiets dan nog verbindend?
- De nood van Nederlandstalige Brusselaars om op dienstverlening in eigen taal te kunnen rekenen geldt ook voor de cultuursector. Hoe zet de VGC hierop in?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

Datum van indiening: 12 april 2023

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: Ondersteuning van de Nederlandstalige jeugdbewegingen uit Brussel bij het uitleenen van kampeermateriaal bij de Vlaamse Gemeenschap

Traditioneel gezien sluiten jeugdbewegingen hun werkjaar af met een zomerkamp of -activiteit. Daar horen vaak ook tenten bij. De Nederlandstalige jeugdbewegingen in Brussel kunnen voor hun tenten terecht bij de Uitleendienst van de Vlaamse Gemeenschap (ULDK), of er zelf aanschaffen, wat zeer duur is.

Het is algemeen geweten dat de Vlaamse Gemeenschap elk jaar tientallen groepen moet teleurstellen omdat de voorraad beschikbaar kampeermateriaal vele malen kleiner is dan de vraag. Dat betekent dat honderden kinderen niet op kamp kunnen vertrekken, omdat elk alternatief zeer duur uitkomt. Kampeermateriaal huren bij private firma's is gewoonweg financieel niet haalbaar met de beschikbare middelen.

In Brussel is de situatie niet veel verschillend: steeds meer kinderen vinden de weg naar een Nederlandstalige jeugdbeweging, waardoor er ook steeds meer materiaal nodig is. Gezien het subsidiebedrag van de VGC ook geplafonneerd is, moeten jeugdbewegingen keuzes maken: investeren in meer materiaal ten koste van de dagelijkse werking en aanbod, of omgekeerd. De huidige economische conjunctuur maakt het bovendien niet gemakkelijker gezien de vaste kosten tegelijkertijd ook gestegen zijn.

Daarnaast mag men de sociale dimensie van de jeugdbewegingen niet vergeten. Voor heel wat (kwetsbare) kinderen is een zomerkamp dé gelegenheid bij uitstek om zich te ontspannen in de natuur. Niet op kamp kunnen vertrekken omdat de Vlaamse Gemeenschap niet over genoeg tenten beschikt heeft dus meer gevolgen dan de teleurstelling van een afgelaste activiteit: het is letterlijk dé vakantie van kinderen die men hypothekeert.

Vandaar mijn volgende vragen:

- Op welke wijze remedieert de VGC aan het tekort aan kampeermateriaal bij Vlaamse Gemeenschap (via haar uitleendienst ULDK) voor de Brusselse Nederlandstalige jeugdbewegingen?
- Is een financiële steun aan de groepen of een partnerschap tussen de VGC en een privéfirma mogelijk om de Brusselse Nederlandstalige jeugdbewegingen te helpen die geen tenten hebben kunnen bemachtigen bij de uitleendienst van de Vlaamse Gemeenschap?

Datum van indiening: 28 maart 2023

Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Nieuwe voorstellen van Vlaams minister Ben Weyts om het lerarentekort aan te pakken

Geacht collegelid,

Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts heeft nieuwe voorstellen klaar om mensen uit de privésector naar het onderwijs te loodsen. Een eerste piste is meer kansen voor scholen om gastleerkrachten in te zetten. Een gastleerkracht vult een beperkt aantal uren in met toelating van het bedrijf, en hoeft niet per se een diploma als leerkracht te hebben. Een tweede piste is het inzetten van werknemers die overbodig geworden zijn in hun eigen bedrijf, bijvoorbeeld door een herstructurering. Die werknemers kunnen dan door het bedrijf uitgeleend worden. Ze behouden hun loon bij hun werkgever. Het onderwijs betaalt de loonkost van de leerkracht, het bedrijf past de rest bij. De uitgeleende werknemer zou een uitgebreider aantal uren kunnen lesgeven dan de gastleerkracht, en daarom is voor hem of haar een pedagogische bekwaamheidsbewijs vereist.

De pistes zijn in de eerste plaats bedoeld voor secundaire scholen, al zou de gastleerkracht ook op de basisschool ingezet kunnen worden. In het hoger onderwijs wordt al langer met gastdocenten gewerkt. Ook in het secundair technisch en beroepsonderwijs bestaat er al een regeling voor zogenaamde “voordrachtgevers”. De bedoeling is dat beide oplossingen voor het lerarentekort vanaf volgend schooljaar ingaan.

Dit zijn geen mirakeloplossingen om het lerarentekort op lossen, maar extra pistes om mensen uit de privé te overhalen de stap te zetten naar het onderwijs. Zo brengen we het onderwijs en de bedrijfswereld dichter bij elkaar en verkleinen we de kloof met de arbeidsmarkt. Deze mensen brengen kennis, praktijkvoorbeelden en netwerken mee. We zien dat de nieuwe regels voor zij-instromers -zij kunnen sinds dit schooljaar tien jaar anciënniteit meenemen voor een groter aantal vakken- geleid heeft tot een grotere instroom. Zij-instromers die nog een pedagogische opleiding volgen, kunnen de uren die men ondertussen al lesgeeft binnenkort laten meetellen als stage-uren in de opleiding. Zodra ze hun diploma gehaald hebben, tellen al deze uren ook mee voor hun rechtenopbouw.

Daarom had ik graag volgende vragen gesteld:

- Wat zijn de laatste cijfers over het aantal zij-instromers die dit schooljaar aan de slag ging in de Brussels Nederlandstalig onderwijs? Hoe is de verspreiding over de verschillende scholen? Hoeveel haakten intussen af?
- Denkt u aan manieren om met deze nieuwe mogelijkheden (gastleerkrachten en uitgeleende werknemer) proactief in Brussel aan de slag te gaan? Hoe denkt u eraan om die vertaalslag te maken naar de Brusselse context? Zult u hieromtrent samenzitten met actoren zoals VOKA en UNIZO?

Met de meeste hoogachting,

Gilles Verstraeten

Datum van indiening: 19 april 2023

Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Concretisering van het Armoedeplan 2022-2025 van de VGC

Armoede is een complex en groeiend probleem in Brussel. Maar liefst 38,8 % van de Brusselaars loopt risico op armoede of sociale uitsluiting. 29,8 % van de Brusselaars leeft nu al effectief onder de armoededrempel. Concreet gaat het om 357.600 mensen. Hallucinant. Die mensen moeten geholpen worden en tegelijk moet worden voorkomen dat die groep groter wordt.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) draagt haar steentje bij en heeft daarom het 'Armoedeplan 2022-2025' opgesteld. De VGC is bevoegd voor onderwijs, cultuur, jeugd, sport en welzijn en heeft zo heel wat hefboomen in handen in de strijd tegen armoede. Het is belangrijk dat het die gebruikt.

Het 'Armoedeplan' omvat 6 speerpunten gefocust op armoedebestrijding en het verbeteren van de toegankelijkheid van essentiële diensten. De VGC wil onder andere meer samenwerken met organisaties die expertise hebben in armoedesensitief werken, het aanbod van Nederlands voor mensen in armoede verbeteren, mensen helpen hun sociale grondrechten te realiseren en structurele participatie bevorderen.

Ik ben benieuwd over hoe deze speerpunten in de praktijk worden omgezet en stel u daarom graag volgende vragen:

- Met welke organisaties, die expertise hebben in armoedesensitief werken, zijn er samenwerkingen opgezet? Op basis van welke criteria zijn deze organisaties geselecteerd? Hoe verloopt die samenwerking tot nu toe?
- Op welke manier zijn de vormen van toegankelijk Nederlands afgestemd op mensen in armoede en mensen in kwetsbare situaties? Doen veel Brusselaars daar beroep op? Is dat cijfer gestegen sinds de invoering van het Armoedeplan?
- Welke acties zijn er genomen om de kinderopvang toegankelijker te maken voor mensen in armoede?
- Hoe worden de Brusselaars concreet geholpen bij het realiseren van hun sociale grondrechten? Hoeveel mensen zijn er daarbij reeds geholpen?
- Welke initiatieven heeft de VGC al genomen om structurele samenwerkingen op te zetten tussen de Brusselse OCMW's, mutualiteiten en welzijnsorganisaties uit het N-netwerk?
- Hoe gaat de VGC samenwerken met andere bevoegde overheden om een gecoördineerd Brussels armoedebeleid te ontwikkelen? Welke stappen worden er concreet genomen om de samenwerking te verbeteren? Heeft deze doelstelling reeds vruchten afgeworpen?

Els Rochette